

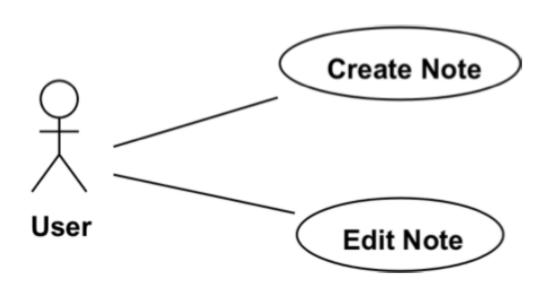
Object Oriented Programming Object Oriented Programming Project

- ตัวอย่างการออกแบบ App Note-Taking
- สามารถสร้าง และ แก้ไข Note ที่เป็นตัวอักษร
- สามารถแนบรูปภาพได้
- สามารถเก็บรูปภาพลายมือได้ (hand-drawn sketch)
- สามารถป้องกัน note ที่เป็นความลับ (sensitive) โดยใช้ password
- สามารถ sync ข้อมูลไปยัง cloud ได้ (เช่น iCloud, google drive)

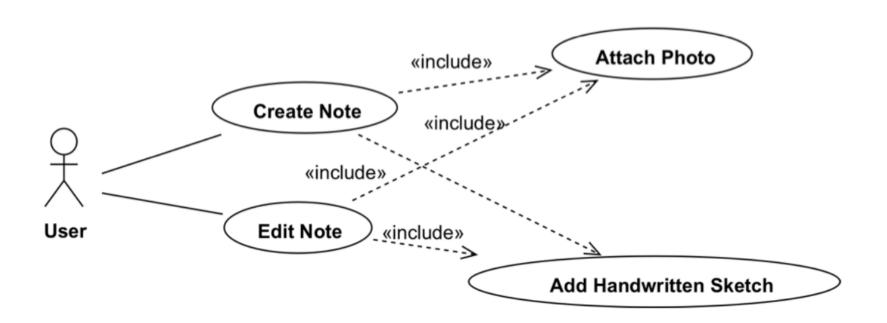

- เราจะเริ่มทำ Use Case Diagram แบบ Step by Step โดยขั้นตอนแรกมี
 ข้อกำหนดว่าสามารถสร้างและแก้ไข Note ก็สามารถเขียน Use Case ได้ดังนี้
- โดยระบบนี้จะมีเพียง Actor เดียว

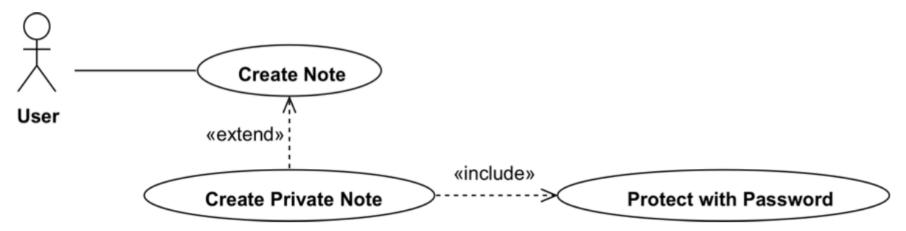

จากข้อกำหนดว่าสามารถแนบรูปถ่าย และ สามารถเก็บลายมือเขียนได้ เราจึงเพิ่ม
 อีก 2 Use Case เข้าไป ซึ่งเนื่องจากเป็นการทำงานแบบเรียกใช้ความสามารถ
 เพิ่มเติม จึงใช้เป็น <<include>> (จะใช้ก็ได้ ไม่ใช้ก็ได้)

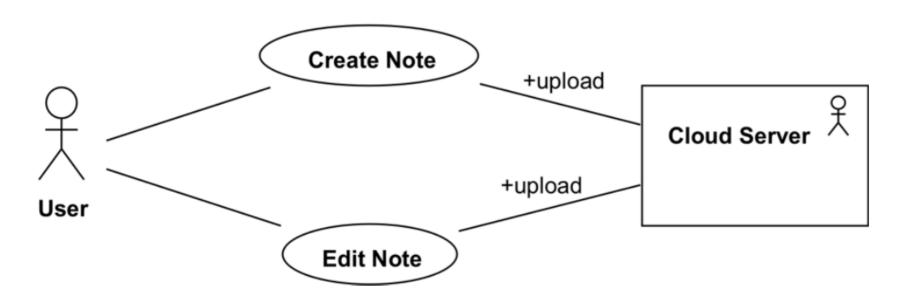

- จากข้อกำหนดเรื่องสามารถป้องกัน Note ที่ Sensitive โดยใช้ Password จะ สร้าง Use Case ใหม่ ชื่อ Create Private Note ตามรูป
- เนื่องจากการสร้าง Note ประเภทนี้ เป็นสร้าง Note อีกประเภทหนึ่ง คือ เป็น private note ที่มีการเข้ารหัส มีลักษณะของการ**ขยายความสามารถ** จึงใช้ <<extend>> และมีการเรียกใช้การป้องกันแบบ password ในแบบเรียกใช้ จึง ใช้เป็น <<include)>>

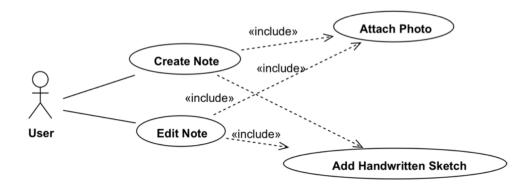

ข้อกำหนดสุดท้าย คือ สามารถ sync ข้อมูลไปยัง cloud ได้ เราจะมองว่า cloud
 เป็น Actor อีกตัว ที่เป็น External System ดังนั้นจะเขียนแบบนี้

ต่อไปจะสร้าง Class Diagram
 จะเริ่มจาก บันทึกแบบข้อความ
 จะได้ Class เริ่มแรกเป็น

Note

-text: String

• จากนั้นเมื่อเพิ่ม ภาพและลายมือเขียน เข้าไป ก็จะได้เป็น Class แบบนี้

Note

-text: String

-photos: List<Image>

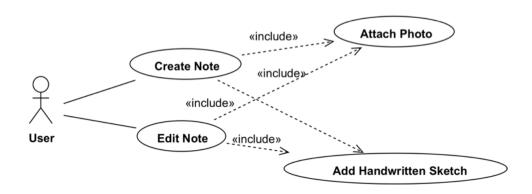
-sketches: List<Sketch>

• การที่ Class Note มี photo และ sketch แสดงว่าต้องมีความสัมพันธ์กับอีก 2 Class คือ Image และ Sketch ตามรูป

-text: String -photos: List<Image> -sketches: List<Sketch>

และจาก Use Case ที่เป็น
 <<include>> แสดงว่าเพิ่ม
 รูปและ Sketch ภายหลังได้

Image

Sketch

- ดังนั้นใน Class จะต้องมี Method สำหรับ เพิ่มรูปเข้าไป ดังนั้น Class จะมี โครงสร้างดังนี้
 - addlmage สำหรับเพิ่มรูป
 - getlmage สำหรับดึงรูปทั้งหมด ของ Note ฉบับนั้น
 - addSketch สำหรับเพิ่ม Sketch
 - getSketch สำหรับดึง Sketch ทั้งหมดของ Note ฉบับนั้น

Note

-text: String

-photos: List<Image>

-sketches: List<Sketch>

+addImage(image: Image)

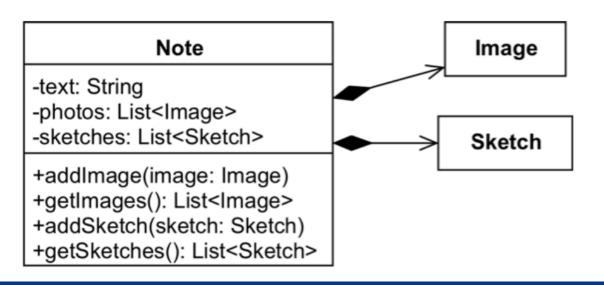
+getImages(): List<Image>

+addSketch(sketch: Sketch)

+getSketches(): List<Sketch>

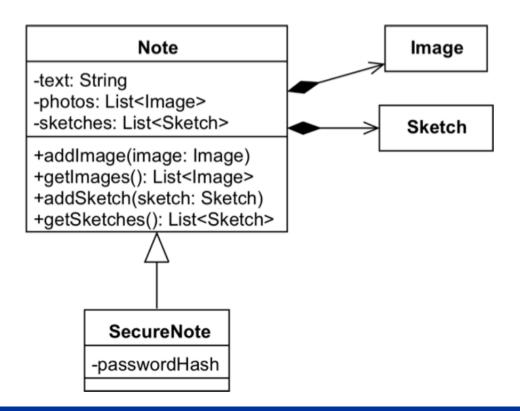

- ต่อไปจะพิจารณาประเด็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง Class
- จากที่ Image และ Sketch เป็น Instance ของ Class ดังนั้นจึงอาจเป็น ความสัมพันธ์แบบ Association หรือ Aggregation หรือ Composition ก็ได้
- แต่เนื่องจากในระบบนี้ รูปไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยวได้ ดังนั้นความสัมพันธ์จึง
 เป็น Composition

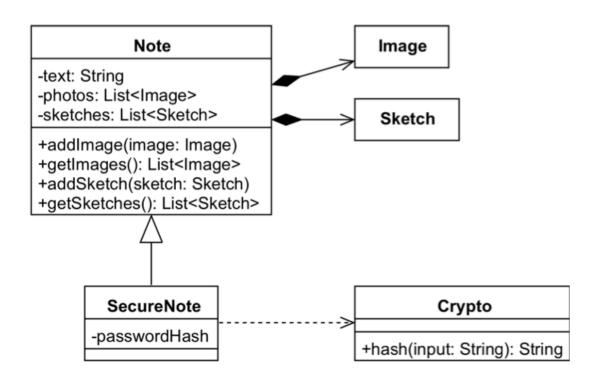

• ข้อกำหนดเพิ่มเติม คือ สามารถป้องกัน note ที่เป็นความลับ ซึ่งพิจารณาว่าเป็น Note เหมือนกัน แต่มีการเข้ารหัส จึงเป็น Class ลูกของ Note โดยมี attribute เพิ่ม คือ รหัสผ่านที่จะใช้ในการอ่าน note

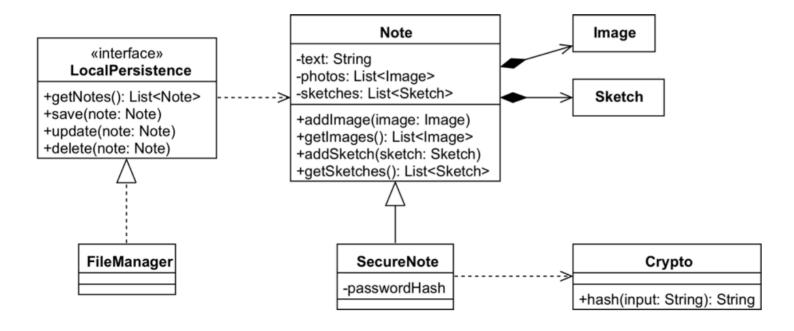

 ในการเข้ารหัสนั้น เนื่องจากหลักการสำคัญหนึ่งของการออกแบบคลาส คือ คลาสควร รับผิดชอบเรื่องเดียว ดังนั้นการเข้ารหัสควรเป็นหน้าที่ของอีกคลาส เนื่องจากไม่ได้มีการ สร้าง instance ของอีกคลาส เป็นการเรียกใช้เฉยๆ จึงเป็นแบบ Dependency

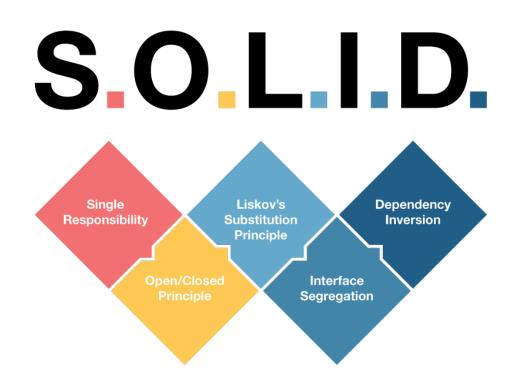

 ใน OOP จะมีการดำเนินการอย่างหนึ่งเรียกว่า Interface ใช้สำหรับกำหนด spec ของคลาสที่จะถูกใช้งาน คล้ายกับ abstract classes แต่มีข้อกำหนด มากกว่า โดย Interface จะเป็นคลาสต้นแบบเพื่อให้คนที่นำไปใช้งานต้อง Implement ตามที่กำหนด (ใน python ไม่มี interface)

- เป็นหลักการที่เสนอโดย Robert Martin เพื่อให้การออกแบบซอฟต์แวร์ สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น มีความยืดหยุ่น และบำรุงรักษาได้ง่าย โดยมี หลักการ 5 ข้อ
 - Single Responsibility Principle
 - Open-Closed Principle
 - Liskov Substitution Principle
 - Interface Segregation Principle
 - Dependency Inversion Principle

- Single Responsibility Principle
 - หลักการข้อนี้ คือ แต่ละส่วนประกอบ ของซอฟต์แวร์ ควรรับผิดชอบเพียง หน้าที่เดียว ดังนั้น คลาส 1 คลาส ก็ ควรรับผิดชอบหน้าที่เดียวด้วย (รวมถึง function หรือ method ด้วย)
 - ส่วนประกอบของ Class ควรมีความ เกี่ยวข้อง (cohesion) กันให้มากที่สุด
 - ในกรณีของ code ตัวอย่าง ควรจะนำ
 2 method ล่าง แยกไปสร้างเป็นอีก
 Class

```
class Square:
    def __init__(self, side):
        self.__side = side
    def calculate_area(self):
        return self.__side * 2
    def calculate_perimeter(self):
        return self.__side * 4
    def draw(self): # render image on display
        pass
    def rotate(self):
        pass
```


- Single Responsibility Principle
 - นอกจากนั้น ส่วนประกอบควรขึ้นต่อกัน (coupling) ให้น้อยที่สุดอีกด้วย
 - จาก Code ส่วนของ method save ซึ่ง นำข้อมูลนักศึกษา save ลง database แต่ใน code กำหนดว่า save ลง database ที่ชื่อ MySQL ซึ่งกรณีนี้ถือว่า เป็น tight coupling คือ ขึ้นต่อกันมาก เกินไป เพราะเมื่อมีการเปลี่ยนฐานข้อมูล จะต้องแก้ code
 - กรณีนี้ควรแยกส่วนที่เชื่อมต่อกับ ฐานข้อมูลออกเป็นอีก class

```
class Student:
    def __init__(self, student_id, name):
        self.__student_id = student_id
        self.__name = name
    def save(self):
        pass # save student to mysql DB
    def get_student(self, student_id):
        return __student_id
    def get_name(self, name):
        return __name
```


- Single Responsibility Principle
- แนวทางการตรวจสอบการออกแบบคลาส จะใช้หลักการดังนี้

A class should have one and only one reason to change.

- จากคลาสใน slide ที่แล้ว คลาสจะมีการแก้ไข เมื่อ 1) เปลี่ยนวิธีการกำหนด รหัสนักศึกษาหรือชื่อนักศึกษา 2) เปลี่ยนฐานข้อมูล
- แต่หากเราแยกส่วนของฐานข้อมูลออกไป ก็จะเหลือเหตุผลเดียว ซึ่งจะ เป็นไปตามหลักการ
- ทั้งนี้ก็เพื่อให้ ความจำเป็นต้องแก้ไข คลาส เกิดขึ้นได้น้อยที่สุด

- Single Responsibility Principle
- ในส่วนของ method ก็มีข้อแนะนำเช่นกัน ให้รับผิดชอบเพียงหน้าที่เดียว และ ไม่ควรมีความยาวเกินกว่า 15 บรรทัด (ทั้งนี้ตามความเหมาะสม) และพารามิเตอร์ ก็ให้มีประมาณ 3 ตัว
- ในกรณีของ if else ก็ให้มีเงื่อนไขเดียว
- การคำนวณก็ให้คำนวณออกมาในเรื่องเดียว
- โดยสรุป คือ Software ควรให้เรียบง่าย ลดความซับซ้อน เพิ่มการ reuse ดูแล รักษาง่าย ข้อผิดพลาดน้อย

SOLID Principle: exercise

จากโจทย์นี้ ควรแก้ไข อย่างไร

```
class Employee:
    def save(self): # save to MySQL
         pass
     def calculate_tax(self): # full_time, contract
         pass
     def get_employee_no(self):
         pass
     def set_employee_no(self):
         pass
     def get_employee_name(self):
         pass
     def set_employee_name(self):
         pass
```


- Open-Closed Principle
- หลักการข้อนี้มีอยู่ว่า ส่วนประกอบของ Software ควรจะ Close สำหรับการ แก้ไข แต่ Open สำหรับการเพิ่มเติม
- หมายความว่าหลังจากที่ Software เขียนเสร็จแล้ว ไม่ควรมีการแก้ไขใดๆ อีก กรณีของ Class คือ ไม่ไปแตะต้องคลาสนั้นอีก กรณีที่มีการเพิ่มเติม ก็ควรใช้ วิธีการ Inheritance มากกว่าจะไปแก้ไขที่ Class เดิม

- Open-Closed Principle
- จากโปรแกรมจะเห็นว่า การเปลี่ยนความเร็ว จะขึ้นกับคำสั่ง เพราะ function จะทำ บางอย่างที่ต่างไป ขึ้นกับว่าใน do_something จะส่งอะไรมา

```
def car_behavior(total_speed:float, do_something:str, speed:flaot):
    if do_something == "accelarate":
        total_speed += speed
    elif do_something == "brake":
        total_speed += -speed * 0.2
    print("{}! current speed:".format(do_something),total_speed)
    return true

print(car_behavior(100, "brake", 30))
```


• Open-Closed Principle เพื่อให้เป็น OCP เราจะแก้ไขเป็นดังนี้

```
from abc import ABC, abstractmethod
Mabstractmethod
       def doit(self):
0
           pass
   class CarBr(CarDoes):
       def doit(self,total_speed,speed):
           total_speed += -speed * 0.2
           print("brake! current speed:",total_speed)
           return total_speed
   class CarAcc(CarDoes):
       def doit(self,total_speed,speed):
           total_speed += speed
           print("accelerate! current speed:", total_speed)
           return total_speed
   def car_behavior(cardoes:CarDoes, total_speed, speed):
       cardoes.doit(total_speed, speed)
       return true
```


- Open-Closed Principle
- จาก slide ที่ผ่านมา แม้ว่าเราจะมีคำสั่งอื่นๆ เพิ่มเติม เราก็ใช้วิธีการเพิ่ม Class ที่ Inherit มาจาก CarDoes โดยจะไม่มีการแก้ไขคลาสอื่นๆ
- ดังนั้นในการเขียนโปรแกรม กรณีที่อาจมีเงื่อนไขใหม่ๆ ในโปรแกรม (ที่ ตอนนี้ยังไม่มี ให้สร้างในลักษณะของ Interface เพื่อให้สามารถขยาย เพิ่มเติมในอนาคตได้
- การเพิ่ม feature ก็จะทำได้ง่าย การทดสอบก็จะง่ายด้วย
- เป็นการทำ decoupling ซึ่งเป็นการทำตาม SRP ไปในตัว

- Liskov Substitution Principle
- ที่ได้ชื่อนี้ เนื่องจากเสนอโดย Barbara Liskov

"We present a way of defining the subtype relation that ensures that subtype objects preserve behavioral properties of their supertypes." Liskov.

- ความหมายของหลักการนี้ คือ "subclass ต้องสามารถแทนที่ base class ของตัวมันได้"
- เพราะ subclass ควรจะเพิ่มเติมความสามารถจาก Base class ของมัน แต่ ต้องไม่ทำให้ความสามารถของ class นั้นลดลง

- Liskov Substitution Principle
- จาก code ตัวอย่าง มีคลาส รถยนต์ (Car) กับรถแข่ง (RacingCar) ซึ่งเป็น subclass
- ในรถยนต์มี cabin (ห้องโดยสาร) แต่ใน รถแข่งไม่มี จะเรียก cockpit แทน
- ดังนั้นในคลาส RacingCar จึงไม่ทำ method get_cabin_width
- ทำให้ขัดกับหลัก LSP เพราะทำให้ ความสามารถของ subclass ลดลง (ใช้ get_cabin_width ไม่ได้)

```
class Car:
    def get_cabin_width(self):
        return cabin_width
class RacingCar(Car):
    def get_cabin_width(self):
        pass # unimplemented
    def get_cockpit_width(self):
        return cockpit_width
```


• วิธีการตรวจสอบง่ายๆ ของปัญหา LSP คือ ให้สมมติว่าถ้าจับ Object ในทุกลำดับชั้น มาไว้ใน list เดียวกัน เช่น สมมติเขียนว่า

```
car1 = Car()
car2 = RacingCar()

lst = [car1, car2]
for i in lst:
    print(i.get_cabin_width())
```

- โปรแกรมจะต้องทำงานได้ แต่โปรแกรมนี้จะทำงานไม่ได้ เพราะในคลาส Racing Car ไม่มี method get_cabin_width()
- กรณีนี้แนวทางการแก้ไข คือ สร้าง Super Class ขึ้นใหม่ เช่น Vehicle()


```
class Rectangle:
    def __init__(self, width: float = 0, height: float = 0):
        self._width = width
                                              class Square(Rectangle):
        self._height = height
                                                   def get_width(self) -> float:
   (dproperty
                                                       return self._width
    def width(self) -> float:
        return self._width
                                                   def set_width(self, value: float) -> None:
                                                       self._width = value
   @width.setter
                                                       self._height = value
    def width(self, value: float) -> None:
        self._width = value
                                                   def get_height(self) -> float:
                                                       return self._height
   @property
    def height(self) -> float:
                                                   def set_height(self, value: float) -> None:
        return self._height
                                                       self._width = value
                                                       self._height = value
    @height.setter
    def height(self, value: float) -> None:
        self._height = value
                                                   width = property(get_width, set_width)
                                                   height = property(get_height, set_height)
```



```
class Rectangle:
    def __init__(self, width: float, height: float):
        self. width = width
        self._height = height
    @property
    def width(self) -> float:
        return self._width
    @width.setter
    def width(self, value: float):
        self._width = value
    (dproperty
    def height(self) -> float:
        return self._height
    @height.setter
    def height(self, value: float):
        self._height = value
    Oproperty
    def area(self) -> float:
        return self.width * self.height
```

```
def __init__(self, side: float):
        self.__side = side
         super(Square, self).__init__(side, side)
     Oproperty
     def width(self) -> float:
        return self.__side
     @width.setter
     def width(self, value: float):
        self.__side = value
     @property
     def height(self) -> float:
        return self.__side
     @height.setter
     def height(self, value: float) -> None:
        self.__side = value
 r = Rectangle(width=10, height=5)
 print(r.area)
 # 50
 s = Square(side=5)
 print(s.area)
```


- Liskov Substitution Principle
- มาสมมติตัวอย่างกันอีกสัก 1 ตัวอย่าง
- สมมติว่า เราทำงานในบริษัท OK-ALL ซึ่งเป็นร้านสะดวกซื้อ
- สมมติว่ารับของคนอื่นมาขาย จะอยู่ใน class Product โดยมีส่วนลด 20% (คือรับมา 80% ของราคาขาย)
- บริษัทในเครือ ก็ผลิตสินค้าของตัวเองด้วย โดยจะ Inherit มาจาก class Product ตั้ง ชื่อว่า InHouseProduct โดยจะมีส่วนลดมากกว่า คือ 1.5 เท่า = 30%

• สมมติว่าเขียน class Product แบบนี้ คำถาม คือ จะเขียน class InhouseProduct อย่างไร จึงจะไม่ขัดกับ LSP

```
class Product:
    discount = 20

def get_discount(self):
    return Product.discount
```


จาก LSP สิ่งที่ต้องทำ คือ ต้องทำให้ method get discount สามารถทำงานได้ เช่นเดียวกับใน Super Class ดังนั้นต้องเขียนเป็น class InHouseProduct(Product): def get_discount(self): return self.apply_extra_discount() def apply_extra_discount(self): return self.discount * 1.5 product1 = Product() product2 = InHouseProduct() lst = [product1, product2] for i in 1st: print(i.get_discount())

- Interface Segregation Principle (Segregation = ทำให้แยกออกจากกัน)
- หลักการข้อนี้ นำเสนอโดย "Robert Martin"
- หลักการนี้กล่าวว่า "การแยก Interface ออกตามการใช้งานนั้น ดีกว่าการ สร้าง general interface เพื่อใช้งานร่วมกันหลายๆ class"
- เพราะบาง class ไม่ควรจะโดนบังคับให้ Implement method ที่ไม่ได้ใช้ งาน
- อธิบาย คือ กรณีที่มี Object ที่คล้ายๆ กัน ให้แยกแยะว่าแต่ละ Object ต้อวมี Method อะไรบ้าง และจะแบ่ง Class อย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดการ Implement method ที่ไม่ได้ใช้งาน

🖣 เรามาลองสมมติ Class ของลานจอดรถแห่งหนึ่ง มีดังนี้

```
⇒class ParkingLot:
    raise NotImplementedError
    def unpark_car(self):  # Increase empty spots by 1
       raise NotImplementedError
    def get_capacity(self): # Returns car capacity
       raise NotImplementedError
    def calculate_fee(self, car): # Returns the price based on number of hours
       raise NotImplementedError
    def do_payment(self, car):
       raise NotImplementedError
```


สมมติว่า มีการสร้างลานจอดรถอีกแห่ง แต่ไม่เก็บเงิน หากสร้าง Class ดังนี้

```
¬class FreeParkingLot(ParkingLot):
    print('parking')
    def unpark_car(self):  # Increase empty spots by 1
       print('unparking')
    def get_capacity(self):  # Returns car capacity
       print('get_capacity')
    def calculate_fee(self, car): # Returns the price based on number of hours
       return 0
    def do_payment(self, car):
       raise Exception("Parking lot is free")
```


- จะเห็นได้ว่าใน Subclass มี method ที่ไม่ได้ใช้อยู่ 2 method คือ do_payment และ calculate_fee ซึ่งทำให้ขัดต่อหลักการ ISP เพราะหากมีการเรียกใช้ขึ้นมาก็จะ เกิด Error
- สำหรับแนวทางการแก้ไข คือ ใน ParkingLot ให้ตัด method do_payment และ calculate_fee ออกไป
- และสร้าง subclass ขึ้นมา 2 class คือ PaidParkingLot และ FreeParkingLot โดย ใน PaidParkingLot ให้มี method do_payment และ calculate_fee
- เพียงเท่านี้ก็จะไม่มีการบังคับให้ต้อง implement method ที่ไม่ได้ใช้งาน
- อันที่จริง ในตัวอย่างนี้ก็ขัดกับหลักการอื่นๆ ของ SOLID ที่ผ่านมาอีกด้วย เพราะมี cohesion ระหว่างกันน้อย

SOLID Principle

- Dependency Inversion Principle
- เนื้อหาของหลักการข้อนี้ คือ

"High level modules should not depend upon low level modules. Both should depend upon abstractions." "Abstractions should not depend upon details, details should depend upon abstractions."

 "ของที่เป็น High level module ไม่ควรไปผูกติดกับ Low level module และทั้ง สองควรรู้จักกันในรูปแบบ abstraction เท่านั้น" กับ "Abstraction ไม่ควรรู้ รายละเอียดการทำงาน แต่โค้ดที่ทำงานที่แท้จริงต้องทำตาม Abstraction ที่วางไว้"

- ก่อนอื่นก็ต้องรู้จัก High Level Module กับ Low Level Module ก่อน
- High level module คือโค้ดที่รับผิดชอบดูแลภาพรวมของระบบ ซึ่งภายใน High Level Module จะไปเรียกใช้ Low level module ต่างๆ มาทำงานอีกที (สมมติว่า เป็นงานก่อสร้าง High Level Module คือคนคุมงานก่อสร้าง คนคุมงานจะไม่โบกปูน เอง แต่จะดูภาพรวมว่าต้องทำอะไรงานถึงจะเสร็จ)
- Low level module คือโค้ดที่มีหน้าที่ทำงานจริงๆ เช่น เขียนลงไฟล์ สมมติว่าเป็น งานก่อสร้าง ก็คือคนโบกปูน)
- จะเห็นว่าถ้าออกแบบระบบให้ดี ทั้ง High Level และ Low Level ไม่ควรจะต้องขึ้นต่อ กัน เช่น คนคุมงาน ก็สามารถคุมงานคนไหนก็ได้ที่โบกปูนเป็น และ คนโบกปูน ก็ สามารถทำงานไหนก็ได้ ที่ได้รับการสั่งงาน คือ จะมีการขึ้นต่อกันน้อย

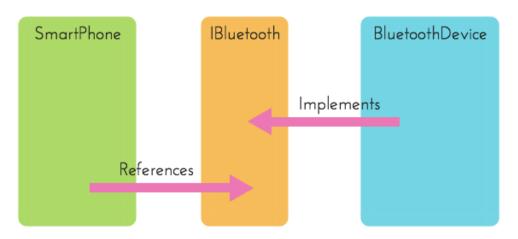

สมมติมี Class ดังนี้

```
class BluetoothDevice:
    def connect(self): # do low level network tasks
         pass
    def scan(self):
                                                SmartPhone
                                                            BluetoothDevice
         pass
class SmartPhone:
    def __init__(self,tel_no):
                                                       References
         self.__tel_no = tel_no
         self.__bt = BluetoothDevice
         # create object BluetoothDevice in Class
    def connect_bluetooth(self):
         self.__bt.connect()
```


- คลาสตาม slide ก่อนหน้า ออกแบบได้ถูกหลัก Single Responsibility เพราะได้แยก
 Class ของ SmartPhone และ BluetoothDevice ออกจากกันตามหน้าที่แล้ว
- แต่ก็ขัดกับหลัก DIP เพราะ High level module ไปผูกติดกับ Low level module หากมีการเปลี่ยนแปลงของ Low level module ก็จะกระทบกับ High level module
- 🗣 ดังนั้นจะ redesign เป็นแบบนี้ ตัว SmartPhone จะเป็นอิสระจาก BluetoothDev.

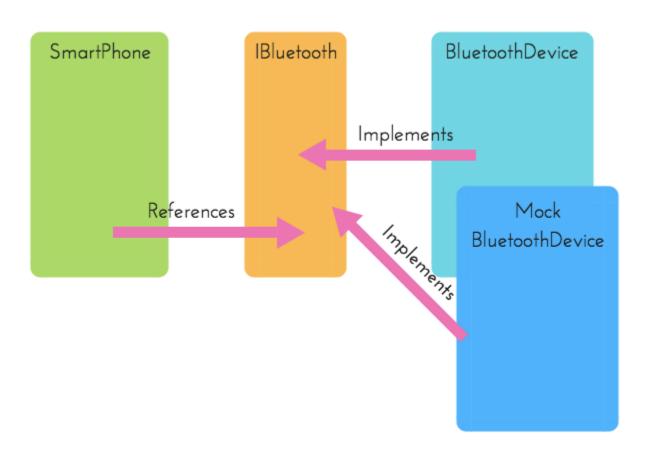


```
from abc import ABC
                                                        class SmartPhone:
                                                            def __init__(self,tel_no, bt):
class IBluetooth(ABC):
                                                                self.__tel_no = tel_no
    def connect(self): # do low level network tasks \( \)
                                                                self.\__bt = bt
         pass
    def scan(self):
                                                            def connect_bluetooth(self):
                                                                self.__bt.connect()
         pass
class BluetoothDevice(IBluetooth):
                                                        bt = BluetoothDevice()
    def connect(self): # do low level network tasks
                                                       phone = SmartPhone('0812345678', bt)
         print('bluetooth connect')
    def scan(self):
         print('bluetooth scan')
```

🖣 จะเห็นว่ามีการสร้าง Object ขึ้นก่อน แล้วส่งเป็น Argument ให้กับ SmartPhone

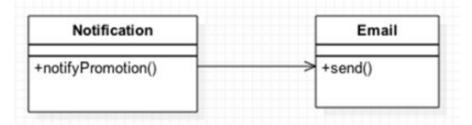

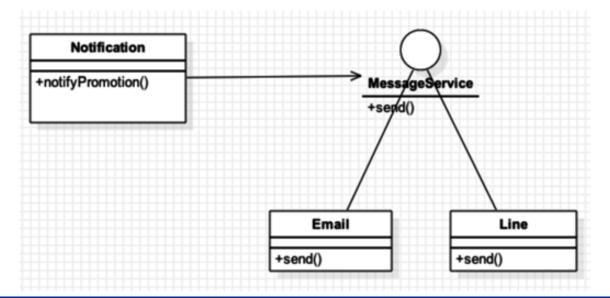
uอกจากนั้นยังสามารถเชื่อมต่ออุปกรณ์ Bluetooth แบบใหม่ง่ายขึ้น (หรือ test)

- จะเห็นว่าเป้าหมายของ DIP คือต้องการขจัด code ที่ผูกมัดกันแบบแน่นๆ ออกไป ช่วย ลดความซับซ้อนของ code และลดเวลาในการดูแลรักษา code อีกด้วย
- ยกอีกตัวอย่าง

- เพื่อให้ลดการยึดคิดระหว่างคลาส เราต้องมีการทำงานอีก 1 อย่างเรียกว่า
 Dependency Injection (DI) เพื่อลด coupling ระหว่าง Class โดยการสร้าง
 Dependency Object ให้กับ Object ที่ต้องใช้เพื่อไม่ต้องสร้าง Object ใน Object
- DI มีวิธีการย่อยๆ อยู่ 3 วิธี
 - Constructor Injection คือ การส่ง Object ผ่านทาง Constructor (ตัวอย่างใน Slide ที่ 40 ใช้วิธีนี้) ข้อเสีย คือ เปลี่ยน Object ไม่ได้
 - Setter Injection คือ การส่ง Object ผ่านทาง Setter ข้อดี คือ เปลี่ยน Object ได้ ข้อเสียคือต้องเรียก setter อีก 1 ครั้ง
 - Method Injection คือ การส่ง Object ผ่านไปที่ Method เฉพาะเมื่อมีการใช้งาน

Assignment #2

- ให้เลือกระบบจำนวน 1 ระบบ จะเป็นอะไรก็ได้ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้
 - ต้องประกอบด้วย Class ไม่น้อยกว่า 5 Class
 - ต้องมี Class ที่ Inherit กัน อย่างน้อย 1 คู่
- ให้เขียน Use Case Diagram และ Use Case Description ของทุก Use Case
- ให้เขียน Class Diagram ของทุก Class
- ให้เขียน Sequence Diagram ของระบบงานหลัก ให้สมบูรณ์

Assignment #2

- ให้เขียนโปรแกรมที่ทำงานได้ตามระบบที่ออกแบบไว้ โดยโครงสร้าง โปรแกรมต้องเป็นไปตาม Class Diagram และ Sequence Diagram
- โครงสร้างของ Class ต้องไม่ขัดหลัก SOLID
- การเขียนโปรแกรม ต้องเป็นไปตามหลักที่ได้เรียนไปก่อนหน้านี้ มีการใช้ getter, setter ตามความเหมาะสม มีการดัก exception โดยต้องไม่เกิน exception error ในโปรแกรม

Assignment #2

- การออกแบบโปรแกรม จะเป็นแบบ Client/Server คือ แยก Frontend กับ Backend ออกจากกัน โดย Frontend จะเป็น TkInter หรือจะใช้ Web ก็ ได้
- ในการเรียนครั้งต่อไป อ. จะสอนการติดต่อระหว่าง Client/Server โดยจะมี
 2 รูปแบบ คือ ใช้ Socket และผ่าน API
- คะแนน ส่วนทฤษฎี 20 % และ Lab 10 %
- ให้มีการรายงานความคืบหน้าในทุกวันศุกร์
- กำหนดให้มีการนำเสนอการทำงานทั้งหมดในวันที่ 6 พฤษภาคม

For your attention